Dat het leven veel onverwachte kanten kent, is een bewering die waarschijnlijk niemand zal bestrijden. Ook al proberen we vaak uit alle macht om die onvoorspelbaarheid zoveel mogelijk in te perken. Kijk alleen maar naar de bloeiende verzekeringsindustrie die al maar uitgebreidere polissen levert om ons in te dekken tegen bijna elk ongunstig aspect van ons bestaan.

Negatieve ontwikkelingen in de mycologie ondergaan we over het algemeen lijdzaam. Net als in andere disciplines waar natuurbeleving een rol speelt, is niemand nog op het idee gekomen om de Staat der Nederlanden aan te klagen wegens gederfd natuurgenot door de sterke achteruitgang van Hanenkam of Grutto. Behalve dat het de vraag is of er een advocaaat te vinden is die heil ziet in een dergelijke schadeclaim, zijn natuurliefhebbers waarschijnlijk te beschouwend van aard of te snel afgeleid door de vele onverwachte ontmoetingen met bijzondere soorten die zich in elk seizoen weer voordoen.

Voor onverwachte ontmoetingen hebben we in Coolia de rubriek 'Bijzondere waarnemingen en vondsten'. Terwijl de redactie natuurlijk ook graag ruimte maakt voor een verslag van iets langere adem. Zie bijvoorbeeld het artikel in de vorige Coolia over de verschijning van de 'Zwarte amaniet' ofwel *Amanita inopinata*.

column

Er zijn echter op mycologisch gebied ook ontwikkelingen of onverwachte voorvallen die het signaleren waard zijn en waarvoor in dit blad geen rubriek bestaat. Daarom kwam Eef Arnolds met het voorstel om een column te schrijven. Daarin kan gereageerd worden op maatschappelijke ontwikkelingen die op enigerlei wijze de mycologie beïnvloeden of op artikelen in de pers over paddestoelen.

Eef en ik hebben afgesproken dat we om beurten zo'n kolom zullen schrijven en ik bijt nu de spits af. Daarbij heb ik mij met deze uitgebreide inleiding al meteen in de nesten gewerkt, want een van de kenmerken van een column is dat hij beperkt van omvang is. Eén bladzij is wel het maximum. Maar, zoals gezegd, in een stuk als dit kunnen ook maatschappelijke trends gesignaleerd worden en daar was tijdens de Nieuwjaarsbijeenkomst van afgelopen januari alle gelegenheid toe. Want in Wageningen bleek dat de moderne, digitale tijd niet ongemerkt aan de mycologie voorbij is gegaan.

DOOR ROB CHRISPIJN

De ochtend begon met een lezing van Leon Raaymakers over de Helmondse methode bij de inventarisatie van het Coovels bos. Niet met dia's, maar via een projector die aangesloten op Leon's laptop digitale beelden projecteerde. En die beelden bewogen! Dus als een bepaald gebied werd genoemd, werd er ingezoomd op een detail van de stafkaart van het Coovelsbos. En als er gepraat werd over de satijnzwammen die in dit gebied gevonden zijn, verschenen er afwisselend van links en rechts de Latijnse namen van deze paddestoelen. De eerste tien minuten riep dit wat giechelige reacties op en dat leidde enigszins af van het verhaal, maar saai was het zeker niet. In de loop van die dag kregen we nog een ander voorbeeld van het Moderne Leven, dat Koot & Bie vroeger zo perfect konden persifleren. Mirjam Veerkamp hield een lezing over de voorlopige resultaten van het Meetnet. Daarin meldde zij terloops hoe zij achter haar buro een waarnemer in het veld via zijn mobiele telefoon naar de juiste plek van een aan te leggen proefvlak had geloodst.

Ik weiger nog steeds om zo'n ding aan te schaffen, maar dit voorbeeld van een nuttige toepassing ondermijnt toch enigszins mijn weerstand er tegen!